

אורי דיין לבש מדי לוחם פלסטיני הרוג

וגם אורי זוהר עלה צפונה

בישיבת סיעת המערך שהתכנסה ביום השני למיל חמה, נודע על הצטרפות ח"כ אמנון לין למפלגת העבודה כחטיבה. העיר על כך ח"כ מפי"ם יאיר צבן: "מפלגת העבודה חושבת שעליי צי רוף לין כחטיבה, היא תהפוך לאוגדה, אבל זה לא נכון".

ישוב, עזב את המקום באותו זמן נשיא המדינה, יצחק נבון. זייגר פנה לאחד מאנשי המקום: "אנו בסך-הכל חברי-כנסת, ובאנו לבקר כאן". הם התקבלו ברצון, וכשעמדו שם צפו ביריטילים שנערך מעבר לגבול.

במונית אחרת יצא ח"כ

תוח קריית-שמונה. תיכון, בעל משרד פרטי לייעוץ כלכלי, סיפר שהוא חוזר מהסיוור עם רשימת מטלות בענייני-כלכלה, שאותן הוא יתחיל לבצע בימים הקרובים.

ח"כ אגודת-ישראל, אברהם שמירא, הביא לכנרת בובות המיוצרות במפעלו.

נשען על ולדה, שירדה מאחת הנחתות במבואות צידון, שתנחיתו כוחות בחוף. כה סגן-אלוף במילואים הוא חבר הנחלת של"ו וראש השיעה בהסתדרות. ידו אינן הבושה. זהו נרתיק פלטיק קטן, שחוצמד לידו, ובו רשימת הצופנים שצה"ל השתמש בהם במיל חמה בלבנון. לפניכן פיקד כחן, בן קיבוץ ג'רשמואל, על הורדת הכלים מנחתת הלילה אל החוף.

בין האנשים הרבים שנו או בצפון הארץ, בימי המיל חמה, היה אורי זוהר. הוא נשאל אם הוא בא לברר את החיילים או את תושבי ישובים שלאורך הגבול. אך זה הר ענה שסיוורו בצפון בא כדי להגיע את, נפשו ההומיה כדבריו.

צילומי הסרט את קיי שהוסקו ביום הראשון למיל חמה, הודשו כעבור יום, לימי מעטים. בימאי הסרט, אורי ברבש, השחקן הראשי דלי וולניץ גוייסו, ברבש קיוו להשתחרר כדי שיוכל להמשיך בעבודה, אך בקשתו נדחתה באותו יום ילדה אישתו ג'ואה שוחרר לשישה ימים, ש אותם ניצל להמשך ההסרט.

מני סאר, שגויי ככתב צבאי של גלי צה"ל היה עד להתקפת מיגים סוריים במובלעת של סעף חרף בדרום-לבנון. הפצצות פגעו ג שדות-קוצים שעלו באש. כש עברה שם להקת חסידות, אג רה אחת מתומכות המיליציה למני: "אלה המטוסים שחרף הבטיח לשלוח כדי להגן ללבנון".

לפני כל הקלטה גני לומר מישפט מסויים, בוג שהטכנאי שהיה צמוד אליו היה מכוון את הרשמקול. מישפט היה: "כוחותינו מוד עים שפורס-סטגלי עדיין ל נכבשה". פעם אחת שודרה ז פתיחה כבדיחה בגלי-צה"ל.

הטכנאי של מני, צפרי נרדי, הוא בנו של בעל מ פיה בחזרה. כאשר עלו השני לצפון, הם עברו במאפיה העמיסו על רכב-השידור לח גיות טריות, אותן הם חיל לחיילים שפגשו מעבר לגבו

צלם רשת-טלוויזיה אמריקאית, המתין בצידון לסיום נחיתת הכות מהים. כשהם עלו צפונה, ישב רוזנפלד עם מצלמתו על החלק הקידי של מכוניתו, ותוך כדי נסיעה צילם את התקדמות הכוח. ליד אריה רוזנפלד, איש-הקול האמריקאי שלו, גראהם.

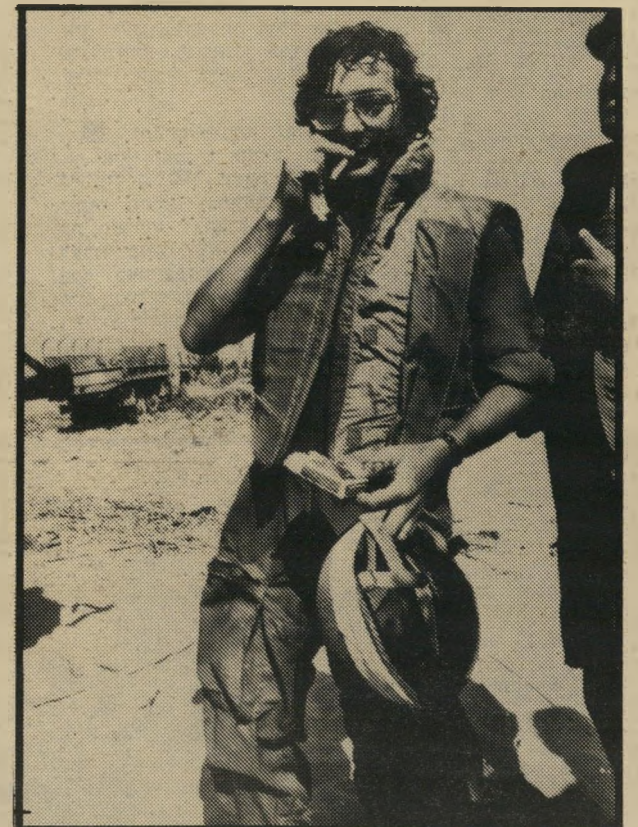
ונתן אותם לח"כים, שיחלקו אותם לילדים בצפון. במונית אחרת נסעו הליברלים יצחק זייגר ו-אלי קולאס, מלווים במוכירת ועדת-הכנסת, מל. הם נסעו בציר מאולתר, משום שיצאו לפני היציאה המאורגנת מרח-כת הכנסת. כשהגיעו לשאר-

ליכוד על המתרחש בצפון. הי פגישה נערכה בלישכת ראש-הממשלה, מנחה בנני, בי שעת-ערב מאוחרת. הח"כים לא יכלו להציג שאלות, משום ששרון נראה כעומד להירדם בכל רגע.

שני ח"כים גוייסו במישר כן הכנסת. היו אלה ח"כ מס"ם אימרי רון, וח"כ העבודה יהודה שאני, שהוא קצין בחיל-המודיעין, חבריהם ליחידות באו לכנסת, ושאלו אם הם מוכנים להתגייס. והשניים השי-בו בחיוב. ח"כ עבודה אחר, מויכאל (תיק) בר-זוהר, נראה ביום החמישי למילחמה, כשהוא לבוש בגמ"ח ומצויד ברובה א.מ. 16, בשערי דמור, כשנשאל מה הוא עושה שם, ענה שהוא החליט להתגייס. הוא התקשר עם יחידתו, ואחרי שקיבל תשובה חיובית, מיהר לצפון. את השלמת הצידוד הי חסר הוא עשה כשטח, כאשר

דרך מקורית להגיע ישה-הקרב בלבנון מצאו אהוד ("אודי") דיין וחברו, שימרון ("כוש") ריימן. כושי מספר ששניהם, שלא נקראו למילואים, החליטו לחצות מיוזמתם את הגבול, בלבוש אורחי, כושי טען כי באחד מאיורי-הקרב הם מצאו גור-יות של לוחמים פלסטיניים. הי שניים הסירו גוג מדי-ההרוגים, לבשו את ביגדיהם והצטיידו בקלצ'ניקובים שלהם. לדברי כושי, כאשר הם נראו מרחוק על-ידי חיילי צה"ל, החלו הללו לירות בהם. דיין הרים את ידיו, אך לדברי כושי זהו החיילים דווקא אותו, ולא את בנו של שרה-ביטחון לשעבר, והפסיקו לירות.

שרה-ביטחון, אריאל (אריק) שרון, כינס מסיבת עיתונאים רבת-משתתפים אחי-רי הכרות הפסקת-האש בחזית הלבנונית. כתחילה הוא נאם

צלי-האופנה הנועד, הנמנה עם אנשי רב-סמל פלוגתי בצנחנים, יחידה שלחמה בצידון ובדמור. הלפרין, הכנות לקראת פתיחת סטודיו חדש שלו, ברחוב דזונגו, הוא ידוע בדיעותיו היוניות ובתמיכתו בתנועת שלום עכשיו. "על אנשים כמוני, הלוחמים בקו הראשון, אמר מנחם בגין שהם בני דים ופריביאוסים", אמר יקי הלפרין והסתער על העיר צידון.

חבריו מסבירים לו היכן הוא יוכל להשיג שכפ"ץ וקפ"ל".

החלטתו של יושב-ראש הכנסת, מנחם סביר, לכי טל את ישיבת-הכנסת ביום הי רביעי ולשלוח את הח"כים לי סיוור בצפון הארץ, עוררה לי פעולה את קצין הכנסת, יצחק בן-גל. מה שתוכנן להיות סיוור ספונטאני, הפך להיות מתוכנן ומאורגן. בן-גל הכין רשימת צירי נסיעה ופקודת מיבצע. לכל משלחת צורף עובד כנסת. באחת המוניות נסעו ח"כי הליברלים, שרה דרוזן ורן תיכון, וח"כ הי תחיה הנן פורת. לתיכון היה זה סיוור עבודה. הוא מכיר את האיזור מתחילת שנות ה-70, כאשר היה ממונה על איזורי פיתוח וטיפל בין השאר בסי-

וענה על שאלות בעברית. אחר כך באנגלית. העיר אחד העי-תונאים שנכחו במסיבה: "קור דם הוא ישקר בעברית ואחר כך בלועזית".

בתום מסיבת-העיתונאים, ניגש עיתונאי ידיעות אחרונות, ישעיהו (שייקה) בן-פורת, אל אישתו של אריק, לילי שרון, שנכחה בי-אולם, והנישק אותה ארוכות. הגיב עליכן אחד מעמיתיו: "הוא כבר התנשק עם לאה ריבין, עם מדניה פרם, יום אחד הוא יתנשק עם אישתו של מאיר ויזנר".

ביום השני למילחמה, בין ישיבת-הממשלה מיוחדת ר-דיוח לוועדת-החקירה-הביטחון של הכנסת, התפנה שרון לדווח לקבוצה של ח"כים מסיעת הי-